

Ang Basahon ni Daniel - Numero Saisenta'y Sais

Pagbutyag sa Propetikong Simponiya: Ang Panahon sa Pagpatik, ang Ulahing Ulan, ug ang Tawag sa Pagawas Gikan sa Babilonia

Jeff Pippenger
2024-01-30

Ang teksto nga atong gihisgutan sa miaging artikulo nagaingon nga, “ang dakong pagbubo sa Balaang Espiritu” sa Pinadayag kapitulo dose otso, “dili moabot hangtod nga kita makabaton ug usa ka nalamdagang katawhan, nga nasayod pinaagi sa kasinatian unsay kahulogan sa pagka mga mamumuo nga nagtinabangay uban sa Dios.” Apan ang saad mao nga kon “aduna kitay bug-os, kinasingkasing nga pagkahalad sa pag-alagad kang Cristo, ang Dios moila niana pinaagi sa pagbubo sa iyang Espiritu nga walay sukod.” Ang pag-ila sa “dakong pagbubo” nagpasabot nga adunay mas gamay nga pagbubo (usa ka pagsukod).

Niadlong Septiyembre 11, 2001, mikunsad ang gamhanang manulonda sa Pinadayag 18, apan “ang labing dakong bahin sa iglesia” niadtong panahona, ug hangtod karon, “dili mga mamumuo nga nagtinabangay uban sa Dios.” Tali sa Septiyembre 11, 2001, ug sa punto nga ang Dios magpaila sa kamatuoran nga sa katapusan aduna nay usa ka pundok nga nakaabut na sa “hingpit, bug-os-kinasingkasing nga paghalad sa pag-alagad kang Cristo,” ang ulahing ulan “gitatakda sa sukod,” mahitabo ang paghukom sa mga buhi, ug ang paghukom magsugod sa balay sa Dios.

Ang kapitulo dise-otso sa Pinadayag nagaila ug duha ka mga tingog, nga gisultihan kita ni Sister White nga duha ka mga tawag ngadto sa mga iglesia. Ang ikaduhang tingog (tawag) mao ang tawag sa paggula gikan sa Babilonia nga mahitabo sa haduol nang pag-abot nga balaod sa Domingo. Ang unang tingog miabut niadtong Septiyembre 11, 2001. Ang pagbubo sa Balaang Espiritu nga misugod unya maoy “gisukod,” kay si Cristo kinahanglan una nga maghinlo sa katawhan nga sa katapusan Iyang pagabub-an sa Balaang Espiritu “nga walay sukod,” sa Iyang pagpataas kanila ingon nga usa ka bandila sa takna sa dakong linog. Kana nga pundok kinahanglan nga maputli una pa motingog ang ikaduhang tingog sa Pinadayag dise-otso, kay sila mao ang mahimong mga magamantala niana nga mensahe.

Sa unang kapakyasan sa tingpamulak sa 1844, ang mga Protestante nahimong mga apostatang Protestante, ug ang mga matinumangon nga niadtong panahona nakakaplag sa ilang mga kaugalingon diha sa panahon sa paglangay, nagrepresentar sa templo niadtong mga kaniadto dili katawhan sa Dios. Niadtong Septiyembre 11, 2001, ang gamhanang manulonda sa Pinadayag 18 mikunsad, ug ang unang lakang sa paghinlo ug sa pagpatindog sa katapusang-adlaw nga templo sa Dios nagsugod, ug kini nagsugod pinaagi sa pagsulay sa Laodiceanong Adventismo. Niadtong Hulyo 18, 2020, ang ikaduhang lakang sa proseso sa pagsulay nagsugod. Sa bunyag ni Cristo ang proseso sa pagbulag sa karaang Israel nagsugod samtang si Cristo mipili dayon sa unang mga tinun-an, nga maoy patukoranan sa Cristohanong templo nga Iyang gitukod nianang kasaysayan.

Sa sinugdanan sa Iyang tulo ug tunga ka tuig nga ministeryo, gilimpyohan ni Cristo ang templo, nga Iyang giila ingon nga “balay sa Iyang Amahan,” ug sa katapusan sa Iyang ministeryo, sa diha nga Iyang gilimpyohan ang templo sa ikaduhang ug katapusang higayon, ang Iyang pahayag mao ang, “ang inyong balay gibiyahan nganha kaninyo nga biniyaan.” Ang nahaunang katawhan sa tugon gilabyan na, ug ang Iyang bag-ong-tugon nga katawhan gitukod ingon nga “Iyang Templo”. Sa balaod sa Dominggo ang pangkorpohan nga estruktura sa iglesya sa Seventh-day Adventist mahimong biniyaan.

“Ang propeta nagaingon, ‘Nakita ko ang laing manolunda nga mikunsad gikan sa langit, nga may dakung gahum; ug ang yuta nalamdagan sa iyang himaya. Ug siya misinggit sa makusog nga tingog, nga nagaingon, Napukan na, napukan na ang dakung Babilonia, ug nahimo nang puloy-anan sa mga yawa’ (Revelation 18:1, 2). Mao kini ang mao rang mensahe nga gihatag sa ikaduhang manolunda. Ang Babilonia napukan, ‘kay iyang gipainom ang tanang kanasoran sa bino sa kapungot sa iyang pakighilawas’ (Revelation 14:8). Unsa ba kana nga bino?—Ang iyang mga bakak nga doktrina. Gihatag niya sa kalibotan ang usa ka bakak nga igpapahulay ilis sa Igpapahulay sa ikaupat nga sugo, ug gisubli niya ang kabakakan nga unang gisulti ni Satanas kang Eva didto sa Eden—ang kinaiyanhong pagka-imortal sa kalag. Daghang mga kasaypanang kapariho niini ang iyang gipakaylap sa halayo ug sa duol, ‘nga nagatudlo alang sa mga doktrina sa mga sugo sa mga tawo’ (Matthew 15:9).

“Sa diha nga gisugdan ni Jesus ang Iyang pangpublikong ministeryo, Iyang gihinloan ang Templo gikan sa iyang mapasipalahong paghugaw. Lakip sa kataposang mga buhat sa Iyang ministeryo mao ang ikaduhang paghugas sa Templo. Busa sa ulahing buluhaton alang sa pagpasidaan sa kalibotan, duha ka managlahing mga tawag ang gihimo ngadto sa mga iglesia. Ang mensahe sa ikaduhang anghel mao kini, ‘Nahulog na ang Babilonia, nahulog na, ang dakung siyudad, kay iyang gipainom ang tanang kanasoran sa bino sa kapungot sa iyang pagpakighilawas’ (Pinadayag 14:8). Ug sa makusog nga singgit sa mensahe sa ikatulong anghel, usa ka tingog nadungog gikan sa langit nga nagaingon, ‘Gumula kamo gikan kaniya, akong katawhan, aron dili kamo makaambit sa iyang mga sala, ug aron dili kamo makadawat sa iyang mga hampak. Kay ang iyang mga sala miabut na ngadto sa langit, ug ang Dios nahinumdom sa iyang mga kasal-anan’ (Pinadayag 18:4, 5).” Review and Herald, December 6, 1892.

Ang unang paghinlo sa templo nahiuyon sa unang tingog sa Pinadayag kapitulo 18, ug ang ikaduhang tingog mao ang makusog nga singgit nga nagtawag sa laing panon sa Dios aron manggula gikan sa Babilonia. Ang mga bersikulo 1 hangtod 3 natuman sa dihang ang dagkong mga tinukod sa Siyudad sa New York gipukan. Kana nahitabo niadtong Septyembre 11, 2001, ug ang unang paghinlo sa templo, o ang una sa duha ka mga tawag ngadto sa mga iglesia, gihimo. Ang unang tawag nagsugod sa bunyag ni Cristo, sa dihang ang Espiritu Santo mikunsad gikan sa langit ug nagsugod ang pagsulay alang sa karaang Israel. Niadtong Agosto 11, 1840, ang unang paghinlo sa templo, o ang una sa duha ka mga tawag ngadto sa mga iglesia, gihimo ngadto sa kalihukang Millerite.

Niadtong panahona, ang ulahing ulan ug ang pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nagsugod, inubanan sa kataposang mga talan-awon sa Imbestigatibong Paghukom. Niining

kataposang mga talan-awon, ang buhat ni Cristo girepresentahan ingon nga Iyang pagpala sa mga sala sa mga matinumanon gikan sa basahon sa mga sala, o ang pagpala sa mga ngalan sa nag-angkon nga mga Cristohanon gikan sa basahon sa kinabuhi. Kana nga yugto sa panahon mao ang yugto sa pagwisik sa ulahing ulan, kay ang Dios magabubo lamang sa Espiritu Santo nga walay sukod sa dihang ang iglesia putli na. Sa balaod sa Domingo, ang pagbubo sa Espiritu Santo mahimong walay sukod.

“Unsay inyong ginabuhay, mga igsoon, diha sa dakong buluhaton sa pagpangandam? Kadtong nagapakig-usa sa kalibutan nagadawat sa hulma sa kalibutan ug nagapangandam alang sa marka sa mapintas nga mananap. Kadtong walay pagsalig sa kaugalingon, nga nagapaubos sa ilang kaugalingon sa atubangan sa Dios ug nagahinlo sa ilang mga kalag pinaagi sa pagtuman sa kamatuoran—mao kini sila ang nagadawat sa langitnong hulma ug nagapangandam alang sa patik sa Dios diha sa ilang mga agtang. Sa diha nga ang sugo mogula ug ang timaan ikapatik na, ang ilang kinaiya magapabiling putli ug walay buling hangtod sa kahangturan.”
Testimonies, volume 5, 216.

“Ang buluhaton sa Balaang Espiritu mao ang pagpaila sa kalibotan bahin sa sala, sa pagkamatarong, ug sa paghukom. Ang kalibotan mahimo lamang nga pasidan-an pinaagi sa pagtan-aw niadtong mga motuo sa kamatuoran nga gibalaan pinaagi sa kamatuoran, nga nagalihok sumala sa hataas ug balaan nga mga prinsipyo, nga nagapakita, sa usa ka hataas ug halangdong kahulogan, sa linya sa paglain tali niadtong nagabantay sa mga sugo sa Dios, ug niadtong nagatamak kanila ilalom sa ilang mga tiil. Ang pagbalaan sa Espiritu nagapahimangno sa kalainan tali niadtong adunay timri sa Dios, ug niadtong nagabantay sa usa ka mini nga adlaw sa pagpahulay. Sa diha nga moabut ang pagsulay, dayag nga ipakita kon unsa ang timaan sa mananap. Kini mao ang pagbantay sa Domingo. Kadtong, human makadungog sa kamatuoran, magpadayon sa pag-isip niining adlaw nga balaan, nagadala sa pirma sa tawo sa sala, nga naghunahuna sa pag-usab sa mga panahon ug sa mga balaod.” Bible Training School, December 1, 1903.

Gingaila ni Isaias ang “adlaw sa hangin sa sidlakan,” nga iyang giila usab ingon nga “mabangis nga hangin,” nga gipugngan (nagpabilin), ingon nga mao ang takna sa pagsugod sa “pagtakdo.”

Sa sukod, sa diha nga moturok kini, ikaw makiglalis batok niini: iyang papahulayon ang iyang mabangis nga hangin sa adlaw sa hangin sa sidlakan. Busa pinaagi niini mapapas ang kasal-anan ni Jacob; ug mao kini ang bug-os nga bunga sa pagkuha sa iyang sala; sa diha nga himoon niya ang tanang mga bato sa halaran nga ingon sa mga batong-apog nga gidugmok sa pagkabungkag, ang mga kakahoyan nga sagrado ug ang mga larawan dili na motindog. Apan ang kinutaang siyudad mahimong biniyaan, ug ang puloy-anan pasagdan, ug mahisama sa kamingawan: didto manibsib ang nating baka, ug didto kini mohigda, ug pagaut-uton ang mga sanga niana. Sa diha nga ang mga sanga niana malaya na, pagaputlon sila: ang mga babaye moanha, ug sunogon sila: kay kini usa ka katawohan nga walay pagsabot: busa siya nga nagbuhat kanila dili malooy kanila, ug siya nga nag-umol kanila dili magapakita kanila ug kalooy. Ug mahitabo niadtong adlaw, nga ang Ginoo magagiuk gikan sa agianan sa suba hangtod sa sapa sa Egipto, ug kamo pagatigumon sa tagsatagsa, Oh kamo nga mga anak sa Israel. Ug mahitabo niadtong adlaw, nga ang dakong trumpeta pagahuypon, ug moanhi sila

nga hapit nang mangamatay didto sa yuta sa Asiria, ug ang mga sinaglag didto sa yuta sa Egipto, ug mosimba sa Ginoo didto sa balaang bukid sa Jerusalem. Isaia 27:6–13.

Ang “hangin sa sidlakan” mao ang gahum nga nagpalunod sa “mga sakayan sa Tarshish” ug nagdala sa paghukom ibabaw sa bigaon nga babaye sa Tiro. Ang “hangin sa sidlakan” mao ang gahum nga nagpahadlok sa mga hari. Ang “hangin sa sidlakan” mao ang nagdala sa “pagkalaya” nga hampak ibabaw sa Ehipto, nga maoy nakapahinabo sa pito ka tuig nga gutom, samtang si Jose ug si Paraon nagpasakop sa tibuok kalibotan (Ehipto) ngadto sa pagkaulipon, ug ang “hangin sa sidlakan” mao ang nagdala sa “mga dulon” nga milamoy sa tanan sa panahon sa paggawas gikan sa Ehipto. Ang Islam mao ang “hangin sa sidlakan.”

Ang mga kalihokang reporma sa tagna sa Biblia nagapahimutang nga ang matag kalihokang reporma adunay iyang kaugalingong talagsaong tema. Ang tema sa kalihokang reporma sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao ang Islam. Niadtong Septiyembre 11, 2001, ang Islam sa ikatulong Kaalaotan miatake sa mananap sa yuta, ug si George W. Bush, “ang ikaduha,” dihadiha mipahamtang ug pagpugong sa “hangin sa sidlakan.” Niadtong hitaboa, sumala sa gisulat ni Sister White, sa dihang ang dagkong mga tinukod sa Siyudad sa New York pagapukanon, ang Pinadayag napulo ug walo, bersikulo uno hangtod tres natuman. Kining tulo ka mga bersikulo nagrepresentar sa nahaunang sa duha ka mga tingog sa Pinadayag kapitulo napulo ug walo. Ang ikaduhang tingog anaa sa bersikulo upat, ug kini nagaila sa tawag sa paggula gikan sa Babilonia, nga magsugod sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos. Ang Islam sa ikatulong kaalaotan ginapugngan sa upat ka mga manulonda sa Pinadayag kapitulo pito, samtang ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo ginatatakan.

“Ang Ginoong Dios mao ang usa ka mapangabughoong Dios, apan Siya dugay og pailub sa mga sala ug mga kalapasan sa Iyang katawohan niining kaliwatana. Kon ang katawohan sa Dios naglakaw pa unta diha sa Iyang tambag, ang buluhaton sa Dios nakauswag pa unta, ang mga mensahe sa kamatuoran nadala na unta ngadto sa tanang katawohan nga nagapuyo sa nawong sa tibook yuta. Kon ang katawohan sa Dios mitoo pa unta Kaniya ug nanagbuhay sa Iyang pulong, kon gituman pa unta nila ang Iyang mga sugo, ang manolonda wala unta moanhi nga nagalupad latas sa langit uban ang mensahe ngadto sa upat ka mga manolonda nga mao ang magapabuhi sa mga hangin aron kini mohuyop ibabaw sa yuta, nga nagasinggit, Pugngi, pugngi ang upat ka mga hangin aron dili sila mohuyop ibabaw sa yuta hangtud nga akong matimrihan ang mga ulipon sa Dios diha sa ilang mga agtang. Apan tungod kay ang katawohan masupilon, dili mapasalamat, dili balaan, ingon sa karaang Israel, ang panahon gipaluag aron ang tanan makadungog sa ulahing mensahe sa kalooy nga ginamantala sa makusog nga tingog. Ang buluhaton sa Ginoo napugngan, ang panahon sa pagtimri nalangan. Daghan ang wala makadungog sa kamatuoran. Apan ang Ginoo mohatag kanila og kahigayonan sa pagpamati ug sa pagkakabig, ug ang dakung buluhaton sa Dios magapadayon.” Manuscript Releases, volume 15, 292.

Kadtong mga tinimrihan, gitimrihan sa dili pa ang balaod sa Domingo, kay ang kalibotan mapahimangnoan lamang, ug busa matawag paggula gikan sa Babilonia, pinaagi sa pagtan-aw sa mga lalaki ug mga babaye sa krisis sa balaod sa Domingo nga adunay timri sa Dios. Ang pagtimri

sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001, apan ang panahon sa pagtimri nalangan.

Ang tanang mga manalagna nagsulti ngadto sa katapusang kaliwatan, ug kining bahina diretso nga giuyonan alang sa katapusang kaliwatan. Niining katapusang kaliwatan ang katawhan sa Dios wala “maglakaw diha sa Iyang tambag,” ug tungod niana ang panahon sa pagpatik sa timailhan napugngan ug nalangan. Kini nalangan ug napugngan sa mananap nga gikan sa bung-aw nga walay kinutoban diha sa Pinadayag kapitulo onse, nga mipatay sa duha ka mga manalagna. Kadtong mananapa sa panahon sa Rebolusyong Pranses mao ang ateyismo, ug kini usa ka tipo sa kalihokang ateyista nga gipaila sa mga nagpasulod sa “woke-ism,” nga karon nag-atubang sa kalibotan, ngadto sa kalihokan sa Future for America, ug unya ang Future for America mihunong sa paglakaw diha sa tambag sa Dios ug gitugotan ang impluwensiya niadtong nagpasiugda sa ilang moderno nga homoseksuwal nga adyenda, inubanan sa uban nga nagpasiugda sa pagtino sa panahon, sa pagpugong sa panahon sa pagpatik sa timailhan.

“Daghan sa gipadayag kanako ang nagdagsa sa akong hunahuna, nga halos dili ako mahibalo kon unsaon ko kini pagpahayag. Apan dili ako makahilom. Ang Ginoo nasuko sa mga tawo nga nagapahimutang sa ilang kaugalingon aron magmando sa ilang isigkatawo, ug sa pagpatuman sa mga laraw nga gisaway sa Espiritu Santo. Labaw pa ako nga nahibulong kay sa akong ikapahayag sa inyong kapakyasan sa pag-ila nga ang Dios wala magtukod niining mga tawhana. Ang bag-ong kahimtang sa mga butang angay unta nga makapahadlok kaninyo, kay kini walay pag-uyon sa langit.

“Ang natural nga kasingkasing dili angay magdala sa iyang kaugalingong mahugaw, makadaot nga mga prinsipyo ngadto sa buhat sa Dios. Kinahanglan nga walay pagtago sa mga prinsipyo sa atong pagtoo. Ang mensahe sa ikatulong manulonda kinahanglan ipahibalo pinaagi sa katawohan sa Dios. Kini kinahanglan motubo ngadto sa makusog nga singgit. Ang Ginoo adunay tinudlong panahon nga iyang pagatapuson ang buhat; apan kanus-a man kana nga panahon? Sa diha nga ang kamatuoran nga igawali alang niining ulahing mga adlaw moadto ingon nga saksi ngadto sa tanang mga nasod, unya moabot ang katapusan. Kon ang gahum ni Satanas makasulod ngadto sa mismong templo sa Dios, ug magmaniobra sa mga butang sumala sa iyang gusto, ang panahon sa pagpangandam pagalugwayan.

“Ania ang tinago nga tinubdan sa mga lihoc nga gihimo aron mosupak sa mga tawo nga gipadala sa Dios uban ang mensahe sa panalangin alang sa iyang katawhan. Kining mga tawhana gidumtan. Ang mga tawo ug ang mensahe sa Dios gitamay, sa pagkatinuod ingon nga si Cristo gayud gidumtan ug gitamay sa iyang unang pag-anhi. Ang mga tawo nga anaa sa mga halangdong katungdanan nagpakita sa mao gayud nga mga kinaiya nga gipadayag ni Satanas. Nangita sila og paagi sa pagmando sa mga hunahuna, sa pagpasakop sa ilang pangatarungan ug sa ilang mga talento ilalom sa tawhanong kagamhanan. Aduna nay paningkamot sa pagpasakop sa mga alagad sa Dios ilalom sa pagpugong sa mga tawo nga walay kahibalo ug kaalam sa Dios, ni kasinatian ilalom sa pagmando sa Balaang Espiritu. Mga prinsipyo ang natawo nga unta wala gayud makakita sa kahayag sa adlaw. Ang anak nga dili lehitimo unta gilumos na sa dihang miginhawa pa lamang sa unang gininhawa sa kinabuhi. Ang may kinutoban nga mga tawo nakiggubat batok sa Dios ug sa kamatuoran ug sa mga piniling sinugo

sa Ginoo, nga nagkontra sa ilang buluhaton pinaagi sa tanang paagi nga ilang nangahas paggamit. Palihug hunahunaa unsang kaayohan ang migula gikan sa kaalam ug sa mga plano niadtong mga nagtamay sa mga mensahe sa Dios, ug, sama sa mga escriba ug mga Fariseo, nagtamay sa mismong mga tawo nga gigamit sa Dios sa pagpresentar sa kahayag ug kamatuoran nga gikinahanglan sa iyang katawhan.” The 1888 Materials, 1525.

Ang panahon sa pagsilyo nga nagsugod niadtong Septyembre 11, 2001, nababagan tungod kay ang mga representante ni Satanas gitugotan sa pagsulod ngadto sa “maong templo mismo sa Dios.” Ang angay makita dinhi mao nga sukad sa 1798 hangtod sa 1844, ang Millerite nga templo gitukod, ug niadtong Oktubre 22, 1844, ang mensahero sa tugon sa kalit miadto ngadto sa iyang templo. Ang templo ug ang panon gitamakan sa kapapahan sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig, ug sa dihang ang kapapahan nakadawat sa iyang makamatay nga samad si Cristo misugod sa buluhaton sa pagtukod sa Millerite nga templo, ug ang simbolo sa templo mao ang numero kap-atan ug unom, sa daghang mga saksi.

Niadtong Agosto 11, 1840, mikanaog ang manulonda sa Pinadayag 10, ug nagsugod ang paghukom sa Protestante nga kalibotan. Kana nga kasaysayan pagausabon gayud sa matag detalye.

Sa Kasulatan, mao ang “hangin sa sidlakan” nga nagpalunod sa mga sakayan sa Tarshish, ug nagapukan nianang dakong siyudad sa Tiro, ug maoy hinungdan nga ang mga hari ug mga magpapatigayon sa makatulo ka higayon maninggit, “alaot, alaot” (pagkaalaot, pagkaalaot). Apan sa pahayag ni Isaias nga atong ginatagad, ang adlaw sa “hangin sa sidlakan” mao ang adlaw nga ang Dios “nagapahunong sa iyang mabangis nga hangin.” Niini nga pahayag ang “hangin sa sidlakan” ginapugngan, aron dili mapugngan ang buhat sa ikatulong manulonda; usa ka buhat nga matuman sa panahon sa ulahing ulan. Niini nga pahayag ang hilisgutan sa “hangin sa sidlakan” nga ginapugngan, mao ang nagaila sa ulahing ulan, sa buhat sa ikatulong manulonda, ug sa pagtigum pagawas sa ubang mga anak sa Dios didto sa Babilonia. Nianang yugtoa sa panahon, ang upat ka mga manulonda nagapugong sa upat ka mga hangin, sa panahon sa pagselyo sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo.

Ug human kini akong nakita ang upat ka manulonda nga nagtindog sa upat ka eskina sa yuta, nga nagkupot sa upat ka mga hangin sa yuta, aron ang hangin dili mohuros sa yuta, ni sa dagat, ni sa bisan unsang kahoy. Ug nakita ko ang laing manulonda nga mitungas gikan sa sidlakan, nga may patik sa buhing Dios; ug siya misinggit sa makusog nga tingog ngadto sa upat ka manulonda, nga kanila gihatag ang pagdaot sa yuta ug sa dagat, Nga nagaingon, Ayaw pagdaota ang yuta, ni ang dagat, ni ang mga kahoy, hangtud nga mapatakan namo sa ilang mga agtang ang mga alagad sa atong Dios. Pinadayag 7:1–3.

Ang paghunong sa “sidlakang hangin,” ang pagpugong sa “masuk-anong mga nasod” ug ang pagpugong sa “upat ka mga hangin” tanan mahitabo sa panahon sa ulahing ulan, kay sa maong panahon sa ulahing ulan gibutang ang selyo sa Dios ibabaw sa Iyang katawhan. Ang upat ka mga hangin nga gipugngan sa upat ka mga manulonda simbolo sa Islam.

“Ang mga manulonda nagapugong sa upat ka mga hangin, nga girepresentahan ingon sa usa ka masuk-anong kabayo nga nagatinguha sa pagbuak sa pagpugong ug modagandagan ibabaw sa

nawong sa tibuok yuta, nga nagadala ug kalaglagan ug kamatayon sa iyang agianan.

“Magkatulog ba kita diha mismo sa kinatumyan sa walay kataposang kalibotan? Magpabilin ba kita nga tapolan, mabugnaw, ug daw patay? Oh, hinaut nga diha sa atong mga iglesia maanaa ang Espiritu ug ginhawa sa Dios nga ihuyop ngadto sa Iyang katawhan, aron sila makatindog sa ilang mga tiil ug mabuhi. Kinahanglan natong makita nga ang dalan masigpit, ug ang ganghaan hiktin. Apan sa dihang moagi kita sa hiktin nga ganghaan, ang kalapad niini walay utlanan.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Atong hisgutan pa pag-ayo kining mga kamatuoran sa mosunod nga artikulo, kay mao kini “sa mga adlaw niining mga hari,” nga gilarawan sa ikawalong gingharian sa tagna sa Biblia, nga “gikan sa pito” ka mga gingharian, nga ang Dios magatukod ug usa ka gingharian nga walay katapusan.

Ug sa mga adlaw niining mga hariha pagatukoron sa Dios sa langit ang usa ka gingharian, nga dili gayud malaglag; ug ang gingharian dili ikatugyan sa laing mga tawo, kondili pagadugmokon ug pagaut-uton niini kining tanan nga mga gingharian, ug kini magapadayon sa walay katapusan. Sanglit nakita mo nga ang bato giputol gikan sa bukid nga walay mga kamot, ug nga kini nagdugmok sa puthaw, sa tumbaga, sa kolonon, sa salapi, ug sa bulawan; ang dakung Dios nagpahibalo sa hari sa mahitabo sa ulahi: ug ang damgo matinud-anon, ug ang hubad niini sigurado. Daniel 2:44, 45.